

ამერიკის მომავალი და 18 ივლისი, 2020 — ნომერი ოთხი

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

დანიელის მერვე და მეცხრე თავების უწყება, რომლებიც ულაის მდინარით არის წარმოდგენილი, 1798 წელს გაიხსნა. მერვე თავის წინასწარმეტყველება მეცხრე თავში გაბრიელმა განმარტა, მაგრამ არა მანამ, ვიდრე დანიელი აღავლენდა ლოცვას, რომელიც ბიბლიაში ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ადამიანურ ლოცვად მიიჩნევა. ამ ლოცვაში დანიელი აღნიშნავს, რომ შეიცნო, იერემიას წიგნში აღმოჩენილის თანახმად, იერუსალიმის გაპარტახება სამოცდაათ წელს გასტანდა.

აჰაშვეროშის ძის, დარიოსის, მიდიელთა მოდგმისა, რომელიც ქალდეველთა სამეფოზე გამეფდა, მისი მეფობის პირველ წელს მე, დანიელმა, წიგნებით შევიცანი წელთა რიცხვი, რომლის შესახებაც უფლის სიტყვა გამოცხადდა წინასწარმეტყველ იერემიას, რომ იერუსალიმის გაპარტახებაზე სამოცდაათი წელი უნდა აღსრულებულიყო. დანიელი 9:1, 2.

იერემიამაც აღნიშნა, რომ იმ სამოცდაათი წლის ბოლოს ბელშაცარი მოკვდებოდა, როდესაც დარიოსის მხედართმთავარი კიროსი დაიპყრობდა ბაბილონს.

და მთელი ეს ქვეყანა იქნება გაპარტახება და განსაცვიფრებელი სანახაობა; და ეს ერები სამოცდაათი წელი ემსახურებიან ბაბილონის მეფეს. და იქნება ასე: როდესაც სამოცდაათი წელი შესრულდება, დავსჯი ბაბილონის მეფესა და იმ ერს, ამბობს უფალი, მათი ურჯულოებისათვის, აგრეთვე ქალდეველთა ქვეყანას, და ვაქცევ მას საუკუნო გაპარტახებად. იერემია 25:11, 12.

დანიელმაც აღიარა, რომ გაპარტახების სამოცდაათი წელი მოსეს მიერ ჩაწერილი წინასწარმეტყველების აღსრულება იყო.

დიახ, მთელმა ისრაელმა დაარღვია შენი რჯული, განდგა კიდეც, რათა არ დამორჩილებოდა შენს ხმას; ამიტომ გადმოიღვარა ჩვენზე წყევლა და ფიცი, რომელიც დაწერილია მოსეს, ღვთის მსახურის, რჯულში, რადგან შევცოდეთ მის წინაშე. და მან დაამტკიცა თავისი სიტყვები, რომლებიც თქვა ჩვენს წინააღმდეგ და ჩვენს მსაჯულთა წინააღმდეგ, რომელნიც გვმსჯავრობდნენ, იმით, რომ მოგვივლინა დიდი უბედურება; რადგან მთელი ცისქვეშეთის ქვეშ არ მომხდარა ისეთი რამ, როგორიც იერუსალიმს შეემთხვა. როგორც დაწერილია მოსეს რჯულში, მთელი ეს უბედურება ჩვენზე მოვიდა; მაგრამ არ შევავედრეთ ლოცვა უფალს, ჩვენს ღმერთს, რათა მოვქცეულიყავით ჩვენი ურჯულოებებისგან და შეგვეცნო შენი ჭეშმარიტება. დანიელი 9:11–13.

ის „ფიცი“, რომელიც ისრაელმა დაარღვია და რომელმაც „წყევლა“ წარმოშვა, იყო ლევიანთა ოცდამეექვსე თავში ნათქვამი „შვიდგზის“. სიტყვა, რომელიც ლევიანთა

ოცდამეექვსე თავში ითარგმნება როგორც „შვიდგზის“, იგივე ებრაული სიტყვაა, რომელიც დანიელის მეცხრე თავში ითარგმნება როგორც „ფიცი“. მოსეს ფიცი, რომელიც წარმოდგენილია იმ სიტყვით, რომელიც ითარგმნება როგორც „შვიდგზის“, არის უილიამ მილერის მიერ აღმოჩენილი პირველი დროითი წინასწარმეტყველება, და ეს იყო მისი საძირკვლოვანი ჭეშმარიტებებიდან პირველი, რომელიც 1863 წელს გვერდზე იქნა გადადებული. უილიამ მილერი წარმოადგენდა ელიას, და ამას წინასწარმეტყველების სული ადასტურებს.

„ათასები მოიყვანეს უილიამ მილერის მიერ ქადაგებული ჭეშმარიტების მისაღებად, და აღდგნენ ღვთის მსახურნი ელიას სულითა და ძალით, რათა ეუწყებინათ ეს უწყება.“ Early Writings, 233.

1863 წელს მილერიტული მოძრაობა დასრულდა, რადგან ისინი, ვინც უწინ ამ მოძრაობაში იყვნენ, მეშვიდე დღის ადვენტიცისტთა ეკლესიის ჩამოყალიბებას შეუდგნენ. როდესაც მათ ეკლესიის სახით დაიწყეს არსებობა, მოძრაობა დასრულდა. იგი დასრულდა მაშინ, როდესაც მათ მოკლეს მოსე, როგორც ეს წარმოდგენილია ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდ ჟამში“, და როდესაც ამავე დროს მოკლეს ელია — მაცნე, რომელმაც მოძრაობას მოსეს „ფიცი“ წარუდგინა. მოსეც და ელიაც ორივე მოკლულ იქნენ 1863 წელს და არ უნდა აღმდგარიყვნენ 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდგომ პერიოდამდე, როდესაც ღმერთმა მოძრაობა Future for America კვლავ ძველ ბილიკებზე დააბრუნა.

„Future for America“-მ 2001 წლის 11 სექტემბერი აღიარა მესამე ვაიის მოსვლად, და ის, რაც ამტკიცებს, რომ 11 სექტემბერს ისლამის თავდასხმის ეს იდენტიფიკაცია სწორია, არის პირველი ორი ვაიის ისტორია, როგორც იგი მილერიტების მიერ იქნა იდენტიფიცირებული, რაც განსაკუთრებულადაა წარმოდგენილი როგორც 1843, ისე 1850 წლის პიონერულ დიაგრამებზე. მილერიტების ისტორიასთან დაბრუნებით, რათა დაემყარებინა ისლამის თანამედროვე როლი, უფალმა შემდეგ გაუხსნა „Future for America“-ს გაგება ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი დროის“ შესახებ, რაც გრაფიკულადაა წარმოდგენილი ორივე დიაგრამაზე ცენტრალურ სვეტში. და ორივე დიაგრამაზე, ცენტრალური სვეტის შუაგული არის ჯვარი. როდესაც ღმერთი ხელმძღვანელობდა აბაკუმის ორივე დაფის შექმნას, მან იზრუნა, რომ მოსეს „ფიცი“, ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდი დრო“, ყველა სხვა წინასწარმეტყველური ილუსტრაციის ცენტრი ყოფილიყო და რომ ორივე დაფაზე ქრისტე სწორედ შუაგულში ყოფილიყო მოთავსებული.

ეს შეესაბამებოდა დროის პერიოდს, რომელიც დანიელის მეცხრე თავში გაბრიელის მიერ განმარტებულ სხვა წინასწარმეტყველებაშია მითითებული, სადაც ნათქვამია, რომ ქრისტე ერთ კვირაში მრავალთან დაამტკიცებდა აღთქმას.

და ის მრავალთან დაამტკიცებს აღთქმას ერთი კვირით; ხოლო კვირის შუაში შეწყვეტს მსხვერპლსა და ძღვენს, და სისამაგლეთა გავრცელების გამო გააუკაცრიელებს მას, თვით აღსასრულამდე; და განწესებული გადაიღვრება გაპარტახებულზე. დანიელი 9:27.

წინასწარმეტყველური კვირა არის ორი ათას ხუთას ოცი სიმბოლური დღე, ხოლო წინასწარმეტყველება, რომელსაც გაბრიელი განმარტავდა, მიუთითებდა, რომ იმ ორი ათას ხუთას ოცი სიმბოლური დღის „შუაგულში“ ანუ ცენტრში ქრისტე ჯვარს ეცმებოდა. ქრისტე არის „ოცი ხუთას ოცის“ ცენტრი როგორც აბაკუმის ორივე დაფაზე, ასევე იმ კვირაში, როდესაც მან მრავალთან აღთქმა განამტკიცა.

1863 წელს ადვენტიზმი ეკლესიად ჩამოყალიბდა, ხოლო მილერიტული მოძრაობა, რომელიც ელიას სულით იყო გაძლიერებული, მოკლულ იქნა. მილერიტულ მოძრაობას ესმოდა, რომ გამოცხადების შვიდი ეკლესიის კონტექსტში ისინი ფილადელფიის ეკლესია იყვნენ. ისინი კი, ვინც 1844 წლის დიდი იმედგაცრუების შემდეგ მათ გამოეყვნენ, შემდეგ ლაოდიკიელებად იქნენ მიჩნეულნი. 1856 წელს ჯეიმს უაითმა Review and Herald-ში დაიწყო სტატიების სერია, სადაც მიუთითებდა, რომ მოძრაობა, რომელიც ფილადელფიად დაიწყო, ლაოდიკიად იქცა და რომ წევრებს მაშინ უნდა ეძებნათ ის წამალი, რომელიც ლაოდიკიის ეკლესიას შეეთავაზა. იმავე წელს, იმავე გამოცემაში, ჯეიმს უაითმა გამოაქვეყნა სტატიების სერია, დაწერილი ჰაირამ ედსონის მიერ, ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის ორი ათას ხუთას ოცწლიანი წინასწარმეტყველების შესახებ. ეს სტატიები არასოდეს დასრულებულა.

როდესაც უფალმა Future for America-ის მოძრაობა 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ კვლავ დააბრუნა ძველ ბილიკებზე, ედსონის სტატიები ხელახლა იქნა აღმოჩენილი, და ისტორიაში პირველად ორივე — ორი ათას ხუთას ოცი წლის პერიოდი — ორ წყევლად იქნა ამოცნობილი: ერთი ჩრდილოეთის ათი ტომის წინააღმდეგ და მეორე სამხრეთის ორი ტომის წინააღმდეგ. მილერმა განსაზღვრა შვიდი ჟამი იუდას სამხრეთის სამეფოს წინააღმდეგ, ხოლო ედსონმა განსაზღვრა შვიდი ჟამი ისრაელის ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ. Future for America-მა დაინახა, რომ ორივე უნდა მისადაგებულიყო. როდესაც ეს ორი განზნევა ერთიანდება, ისინი წარმოშობს წინასწარმეტყველურ ნათელს, რომელიც არც მილერს და არც ედსონს არასოდეს ჰქონდათ ამოცნობილი.

როდესაც უფალმა 2001 წლის შემდეგ Future for America ძველ ბილიკებზე დააბრუნა, მოსეს „ფიცი“ კვლავ გაცოცხლდა და თავის ფეხებზე დადგა. „ფიცთან“ დაკავშირებული უწყება მაშინ მესამე ანგელოზის მაცნეებმა წარმოადგინეს, როგორც იგი წარმოდგენილი და წინასწარ ასახული იყო პირველი ანგელოზის მაცნეთა მიერ. Future for America იყო მოძრაობა, რომელმაც „მოსეთი“ წარმოდგენილი უწყება „ელიას“ ძალით იქადაგა, და ელია აშკარად მოწმობდა მოსეს შესახებ პრეზენტაციების მთელი იმ სერიის დასასრულამდე, რომელსაც ეწოდებოდა Habakkuk's Tables და რომელიც დაახლოებით 2012 წელს დასრულდა. როდესაც პრეზენტაციების ეს სერია დასრულდა, უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი აღზევდა, რათა მოსესა და ელიას წინააღმდეგ ეომა. ეს ომი მაშინ დაიწყო, როდესაც Future for America-მ გადაწყვიტა შეეწყვიტა საქმე, რომელსაც 1996 წლიდან აკეთებდა, და დაეწყო სკოლა, რომელსაც თავისი სიამაყით უწოდა The School of the Prophets. უმჯობესი იქნებოდა, იმ სკოლისათვის დაერქმიათ ცრუ წინასწარმეტყველთა სკოლა!

ქაოსი და დაბნეულობა, რაც მოჰყვა იმას, რომ სკოლამ ნება დართო მათ, ვინც უფალს არასოდეს დაემტკიცებინა თავის მაცნეებად, საკუთარი იდეების შემოტანა დაეწყოთ, დასრულდა Future for America-ს სიკვდილით 2020 წლის 18 ივლისს. იმ დროს მოსე და ელია ქუჩებში იყვნენ მოკლულნი.

და როცა დაასრულებენ თავიანთ მოწმობას, უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი შეებრძოლება მათ, სძლევს მათ და მოკლავს მათ. და მათი გვამები იდებს დიდი ქალაქის ქუჩაზე, რომელსაც სულიერი აზრით ეწოდება სოდომი და ეგვიპტე, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს. გამოცხადება 11:7, 8.

სარწმუნო მოწმობა არის ის მოწმობა, რომელიც დასრულდა იმ სერიის დასასრულთან, რომელსაც „აბაკუმის დაფები“ ერქვა. შემდეგ მხეცმა იერიში მიიტანა. წარმოდგენა არ მაქვს, ვინ ადევნებს თვალს ამ მიმდინარე სტატიებს, მაგრამ ვვარაუდობ, რომ იგი იმდენადვე შედგება Future for America-ს მტრებისაგან, რამდენადაც იმათგან, ვინც ჯერ კიდევ ცდილობს 18 ივლისის იმედგაცრუებას შეურიგდეს. ამიტომაც მოველი, რომ ისინი, ვინც იმ კატეგორიაში შედიან, რომელსაც მე მტრებად განვსაზღვრავ, მიუთითებენ, თუ რაოდენ საკუთარი ინტერესების სამსახურში ჩადგომად ეჩვენებათ მათ გონებაში წინასწარმეტყველური ისტორიის ეს გამოყენება. დაე ასე იყოს. დრო მეტისმეტად მცირეა იმისათვის, რომ თავი მოვიტყუოთ, თითქოს Future for America-ს ისტორია მკაფიოდ არ იყოს განსაზღვრული, როგორც ის მოძრაობა, რომელიც მილერიტულმა მოძრაობამ წინასწარ გამოსახა; და მეტისმეტად მცირეა იმისათვისაც, რომ თავი მოვიტყუოთ, თითქოს ის ნაკლოვანი ლაოდიკიელი ადამიანური მაცნე, რომელიც აღდგა, რათა იმ მოძრაობას ჩადგომოდა სათავეში, უილიამ მილერით არ ყოფილიყო წინასწარ გამოსახული.

მილერი ფილადელფიელი იყო, ხოლო მე 1975 წელს, ქვეყნიდან, ადვენტიზმში მოვედი; ამგვარად, მე დამოწმებული ლაოდიკიელი ადვენტიისტი ვარ. ჩემი ცხოვრების ისტორია ამ ფაქტს მოწმობს. ამის მიუხედავად, ზეცის მოწყალე ღმერთმა ახლახან მიბრძანა, რომ წერილობით ჩამომეყალიბებინა ის უწყება, რომელსაც იგი ახლა მიცხადებს, და ეკლესიებისთვის გამეგზავნა. მის მითითებას თან ახლდა აღთქმა, რომ როდესაც იგი მოსესა და ელიას აღადგენს, ისინი ფილადელფიელებად აღდგებიან და არა ლაოდიკიელებად. მოძრაობა, რომელიც მილერიტთა ისტორიაში დაიწყო, იყო ფილადელფიის დრო, რომელიც საბოლოოდ ლაოდიკიაში გადავიდა 1856 წელს, როდესაც დაიწყო მილერიტების მიერ დადებული საფუძვლების უარყოფის პროცესი. უარყოფა დაიწყო იმ ახალი სინათლის განვითარების განზე გადადებით, რომელიც ჰაირამ ედსონის კალმით იყო შეთავაზებული. შვიდი წლის შემდეგ, 1863 წელს, ელიას მოძრაობა, რომელმაც მოსეს უწყება წარმოადგინა, იქნა მოკლული. იმავე დროს, როდესაც მოძრაობა იქნა მოკლული, მის ჩასანაცვლებლად ეკლესია იქნა შემოღებული. მოსე და ელია ადვენტიზმის დასაწყისში იქნენ მოკლულნი და ისინი კვლავ იქნენ მოკლულნი ადვენტიზმის დასასრულს.

წინასწარმეტყველური ლაოდიკიის დასასრულს, 1989 წელს, ჰიდეკელის მდინარის ხილვა გაიხსნა და დაიწყო მოძრაობა, რომელიც ლაოდიკიელი დედისაგან იყო შობილი. უფალი მოულოდნელობაში არ ჩავარდნილა, და მან იცოდა, რომ თავის სამ

ანგელოზთა საქმეს დაასრულებდა ისე, როგორც დაიწყო იგი. იგი დაასრულებდა მას ფილადელფიელთა მოძრაობით, როგორც დაიწყო იგი, და ამის აღსასრულებლად მოძრაობა, რომელიც შობით ლაოდიკიური იყო, უნდა მოკლულიყო და აღმდგარიყო ფილადელფიელებად. ამით, მოძრაობა, რომელიც ლაოდიკიის ეკლესიიდან იყო გამოყვანილი, გახდებოდა მერვე, რომელიც შვიდისაგან არის, სწორედ იმავე ისტორიაში, სადაც სამმაგი კავშირი გახდებოდა მერვე, რომელიც შვიდისაგან არის. და სწორედ იმავე ისტორიაში რესპუბლიკანიზმის რქაც ასევე განიცდის მერვის აღდგომას, რომელიც შვიდისაგან იყო და „ეგვიპტისა და სოდომის“ „ვოუქიზმის“ მიერ იყო მოკლული; მაგრამ წინასწარმეტყველების ამ ხაზს მოგვიანებით შევხებით სტატიებში.

და ხალხთაგან, ტომთაგან, ენათაგან და ერთაგან იხილავენ მათ მკვდარ სხეულებს სამ დღეს და ნახევარს, და არ დაუშვებენ, რომ მათი მკვდარი სხეულები სამარხებში დაიდოს. და დედამიწაზე მცხოვრებნი გაიხარებენ მათზე, იმხიარულებენ და ძღვენს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა დედამიწაზე მცხოვრებთ. და სამისა და ნახევარი დღის შემდეგ ღმერთისაგან სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ, ვინც მათ იხილა. გამოცხადება 11:9–11.

ამერიკის მომავალი საფლავში არ ჩაუდიათ; იგი მხოლოდ იქ იდო ქუჩაში, სადაც მოკლეს, მაშინ როდესაც მისი მტრები ხარობდნენ მისი მოჩვენებითი სიკვდილით. თუმცა „სამი დღის და ნახევრის შემდეგ ღვთისგან სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და ფეხზე დადგნენ ისინი.“ დრო აღარ არის, ამიტომ სამი დღე და ნახევარი სიმბოლურად ნიშნავს ათას ორას სამოც დღეს ანუ წელს, რომლებიც გამოცხადების მეთორმეტე თავის მეექვსე და მეთოთხმეტე მუხლებში წარმოადგენს უდაბნოს, სადაც საწმიდარი და მხედრობა გათელილ იქნა. ისინი საფლავში რომ ჩაედოთ, არ იქნებოდნენ ქუჩაში, სადაც შესაძლებელი იქნებოდა მათი გათელვა. ამერიკის მომავლის გათელვა მხოლოდ სიმბოლური პერიოდი კი არ არის, არამედ იგი არის „შვიდი ჟამის“ უწყების სიმბოლური პერიოდი, რომელიც მოსეს ფიცით არის წარმოდგენილი.

და დაეცემიან მახვილის პირით და წაიყვანებიან ტყვედ ყველა ერში; და იერუსალიმი გათელილი იქნება წარმართთა მიერ, ვიდრე აღსრულდებოდეს წარმართთა ჟამნი. ლუკა 21:24.

იერუსალიმი სამჯერ იქნა გათელილი. პირველად — ბაბილონის მიერ, ჩვ. წ. აღ-მდე 677 წლიდან ჩვ. წ. აღ-მდე 607 წლამდე. მეორედ გათელა წარმართულმა რომმა ჩვ. წ. 66 წლიდან ჩვ. წ. 70 წლამდე. მესამედ კი — სულიერმა რომმა 538 წლიდან 1798 წლამდე. იერუსალიმის წარმართთა მიერ გათელვა, რომელიც ლუკას ოცდამეერთე თავშია მოხსენიებული, იყო პაპობრივი მმართველობის ათას ორას სამოცი წელი. გამოცხადების მეთერთმეტე თავი, სადაც ვპოულობთ მოსესა და ელიას მოწმობას, ამ დროის მონაკვეთის განსაზღვრით იხსნება.

და მომეცა მე ლერწამი, კვერთხის მსგავსი; და ანგელოზი იდგა და ამბობდა: ადექი და გაზომე ღვთის ტაძარი, საკურთხეველი და იქ თავყვანისმცემელნი. ხოლო ეზო, რომელიც ტაძრის გარეთაა, დატოვე და ნუ გაზომავ მას, რადგან წარმართებს მიეცა

იგი; და წმიდა ქალაქს ფეხქვეშ გათელავენ ორმოცდარ თვეს. გამოცხადება 11:1, 2.

იოანესთვის მიცემული ბრძანება, რომ გაეზომა ტაძარი და მასში თაყვანისმცემლები, წარმოადგენს 1844 წელს სამსჯავროს გახსნას, რადგან წინა ორი მუხლი აჩვენებს, რომ იოანემ 1844 წელს განიცადა დიდი იმედგაცრუების სიმწარე, ხოლო მას შემდეგ, რაც ეთქვა, რომ უნდა გაემეორებინა უწყების გამოცხადების საქმე, მეტერთმეტე თავის პირველი მუხლი მიუთითებს, რომ სამსჯავრო სწორედ მაშინ იყო დაწყებული.

„დადგა ჟამი, როდესაც შეირყევა ყოველივე, რაც შეიძლება შეირყეს, რათა დარჩეს ის, რაც ვერ შეირყევა. ყოველი საქმე განსახილველად მოდის ღმერთის წინაშე; ვინაიდან იგი ზომავს ღვთის ტაძარს და მასში თაყვანისმცემლებს. „ამას ამბობს ის, ვისაც შვიდი ვარსკვლავი უპყრია თავის მარჯვენაში, რომელიც დადის შვიდ ოქროს სასანთლეს შორის: ვიცი შენი საქმენი.... თუმცა ერთი რამ მაქვს შენს წინააღმდეგ, რადგან შენი პირველი სიყვარული დაკარგე; ამიტომ გაიხსენე, საიდან დაეცი, და მოინანიე, და აღასრულე პირველი საქმენი; ხოლო თუ არა, მალე მოვალ შენთან და მოვაშორებ შენს სასანთლეს მისი ადგილიდან.“ „მოინანიე; ხოლო თუ არა, მალე მოვალ შენთან და შეგებრძოლები ჩემი პირის მახვილით. ვისაც ყური აქვს, ისმინოს, რას ეუბნება სული ეკლესიებს: მძლეველს მივცემ ჭამოს დაფარული მანანა, და მივცემ მას თეთრ ქვას, და ქვაზე დაწერილ ახალ სახელს, რომელიც არავინ იცის, გარდა მისი, ვინც მას მიიღებს.““ The 1888 Materials, 1116.

ვინაიდან იოანე 1844 წელს საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნას წარმოადგენს, მას ეთქვა, ტაძრის ეზო დატოვეო, რადგან იგი წარმართებს არის მიცემული, რომელნიც თორმეტას სამოც წელიწადს გათელავდნენ წმიდა ქალაქს. ლუკა 21 მიუთითებს, რომ წარმართები იერუსალიმს გათელავდნენ, ვიდრე წარმართთა „ჟამნი“ აღსრულდებოდა. იოანემ მეტერთმეტე თავში ახლახანვე დაადგინა, რომ იერუსალიმის წარმართთაგან გათელვის დრო იყო 538 წლიდან 1798 წლამდე არსებული ისტორია. იოანე მეტორმეტე თავში ამავე პერიოდს ორჯერ განსაზღვრავს როგორც უდაბნოს — დროის მონაკვეთს, სადაც ეკლესია გაიქცა, რათა თავიდან აერიდებინა პაპის მიერ მოტანილი დევნა.

როცა მოსე და ელია მოიკვლებიან და ქუჩაში დატოვებულნი იქნებიან, რათა სამნახევარი დღის განმავლობაში გათელილნი იყვნენ, უნდა გვესმოდეს, რომ სამი წინარე ისტორია, როდესაც იერუსალიმი გათელილი იყო, ამ დროის მონაკვეთის სახეს წარმოადგენს. ლუკას ოცდამეერთე თავში ნათქვამია, რომ წარმართები გათელავდნენ წმიდა ქალაქს, ვიდრე წარმართთა „ჟამნი“ აღსრულდებოდა.

ამრიგად, ლუკა მიაწინებს წარმართთა ერთზე მეტ ჟამზე, მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ წარმართთა ჟამის აღსრულება მოხდა 1798 წელს. პირველი „წარმართთა ჟამი“ დაიწყო ძვ. წ. 723 წელს, როდესაც ისრაელის ჩრდილოეთი სამეფო ასურეთმა გათელა. ეს გათელვა დაიწყო წარმართული ძალის მიერ და გაგრძელდა 538 წლამდე, როდესაც პაპურმა ძალაუფლებამ ეს საქმე 1798 წლამდე გააგრძელა. წარმართობამ გაფანტა და გათელა ხორციელი ისრაელი, ხოლო პაპიზმმა გაფანტა და გათელა სულიერი ისრაელი. წარმართთა „ჟამები“ წარმოადგენს ლევიანთა ოცდამეექვსე თავში აღნიშნულ ორ ათას ხუთას ოც წელს, რაც გათელვის ორ პერიოდს აღნიშნავს. პირველი წარმართობამ განახორციელა, როგორც ამას ასურეთი წარმოადგენდა, შემდეგ

ბაბილონი, შემდეგ კი წარმართული რომი. შემდეგ მეორე გამაპარტახებელი ძალა, რომელიც მილერმა განსაზღვრა წინასწარმეტყველების წმინდა ჩარჩოში, რომელსაც იგი იყენებდა, იყო პაპიზმი, რომელიც გათელვას 1798 წლამდე გააგრძელებდა. როგორც წარმართობის, ისე პაპიზმის მიერ განხორციელებული გათელვა სწორედ ის საკითხია, რომელიც ზეციურ დიალოგშია წამოჭრილი და რომლისგანაც მომდინარეობს პასუხი, რომელიც ადვენტიზმის საფუძველი და ცენტრალური სვეტია.

მაშინ გავიგონე, რომ ერთი წმიდანი ლაპარაკობდა, და სხვა წმიდანმა უთხრა იმ წმიდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლის შესახებ და გამაპარტახებელი ცოდვის შესახებ, რათა საწმიდარიც და მხედრობაც ფეხქვეშ გათელილ იქნეს? და მითხრა მე: ორ ათას სამას დღემდე; მაშინ განიწმიდება საწმიდარი. დანიელი 8:13, 14.

ანგელოზმა გაბრიელმა და სხვა ანგელოზებმა მილერი მიიყვანეს იმ გაგებამდე, რომ „მუდმივი“ წარმართობას წარმოადგენდა, ხოლო „გაპარტახების დანაშაული“ — პაპიზმს. როგორც წარმართობა, ისე პაპიზმიც გათელავდა საწმიდარსა და მხედრობას. ამიტომ „წარმართთა ჟამნი“, რომელთაც ლუკა მოიხსენიებს, არის თორმეტას სამოცი წლის ორი გათელვის პერიოდი, რომლებიც ერთად შეადგენენ ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის შვიდ ჟამს.

მოსეს „ფიცის“ უწყება მოკლულ იქნა 1863 წელს, იმ მაცნე ელიასთან ერთად, რომელმაც მოსეს უწყება წარადგინა. როგორც მოსეს უწყება, ისე ელიას მაცნეც აღდგა 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ. მას შემდეგ, რაც ელიამ კვლავ იქადაგა მოსეს უწყება, ისინიც ორივენი მოკლულ იქნენ, შემდეგ კი ათას ორას სამოცი დღე ქუჩაში დაუმარხავად იქნენ დატოვებულნი; ეს წარმოადგენს პირდაპირ კავშირს „შვიდი ჟამის“ უწყებასთან, რომელსაც დანიელი მოსეს „ფიცს“ უწოდებს. მოძრაობა და მაცნე, რომელიც იმეორებს მოსეს ელიასეულ უწყებას, როგორც ეს მილერიტა და მილერელებით არის განსახიერებული, საბოლოოდ ფეხზე დადგება და აღდგება.

სამი დღე-ნახევრის შემდეგ კი ღვთისაგან სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხზე; და დიდი შიში დაეცა მათ მხილველებს. და მოესმათ ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდით აქეთ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და იხილეს ისინი მათმა მტრებმა. გამოცხადება 11:11, 12.

ამ ჭეშმარიტებას მომდევნო სტატიაში განვიხილავთ.